

زهر صالحی در بیشتر بازی‌ها امتیازآورترین بازیکن شد

درخشش والیبالیست خراسانی در آسیا

مژده رنگیان

زهر صالحی، مدافع خراسانی تیم ملی والیبال زنان ایران، در رقابت‌های قهرمانی آسیا خوش درخشید و در بازی‌های مختلف در جمع امتیازآورترین بازیکنان جای گرفت.

نخستین دوره جام ملت‌های والیبال زنان آسیا با قهرمانی ویتنام و عنوان ششمی دختران ایران به پایان رسید. ویتنام به عنوان تیم میزبان موفق شد در فینال این رقابت‌ها ۳ بر۰ فیلیپین را شکست دهد و قهرمان شود. چین نایب سوم شد و ایران نیز بعد از اندونزی ششم آسیا شد. استرالیا، هنگ‌کنگ، هند، مغولستان و نیوزلند نیز هفتم تا یازدهم شدند.

در آخرین دیدار تیم ملی نیز زهر صالحی، مدافع میانی، و معصومه قدمی، دریافت‌کننده قدرتی تیم ملی کشورمان، هرکدام با کسب پانزده پوئن، امتیازآورترین بازیکنان ایران در این مسابقه شدند. صالحی در بازی با مغولستان نیز با هجده امتیاز، بالای جدول و امتیازآورترین‌ها جای گرفته بود.

بازیکن بیست و چهارساله خراسانی تیم ملی والیبال با ۱۸۷ سانتی‌متر قد به صورت میانگین در هر بازی سیزده امتیاز برای تیم ملی ایران کسب کرده بود و «لی دو هی»، سرمربی کره‌ای تیم، در همه این دیدارهای سخت روی عملکرد درخشان او در زمین حساب ویژه باز کرده بود.

در این دوره از مسابقات در جمع ملی پوشان بزرگ سال ایران زهر صالحی تنها نماینده خراسان رضوی بود. این ملی پوش سبزواری سرعتی زن و برترین بازیکن لیگ برتر باشگاه‌های ایران در فصل گذشته بود. او با پیراهن سپاهان و کسب نایب قهرمانی درخشش خوبی داشت و سرمربی کره‌ای را مجاب کرد تا از او در جام ملت‌های آسیا استفاده کند. صالحی از دوازده سالگی وارد والیبال شد و فنون اولیه و حرفه‌ای را زیر نظر مربی‌اش، مرضیه داوطلب، فراگرفت و خیلی زود به تیم‌های ملی نوجوانان، جوانان، امید و بزرگسالان نیز لیگ برتر راه یافت.

تیم ملی والیبال زنان کشورمان در دور گروهی این مسابقات مقابل اندونزی، نیوزلند و فیلیپین به پیروزی رسید و برابر قزاقستان و مغولستان مغلوب شد. در ادامه و در مرحله پلی آف مقام‌های پنجم تا هشتم، استرالیا را شکست داد. تیم ملی زنان ایران در آخرین مسابقه‌اش در جام ملت‌های آسیا برای کسب رتبه پنجم به مصاف اندونزی رفت و ۳ بر۱ با امتیازهای ۱۷ بر ۲۵، ۱۵ بر ۲۵، ۲۵ بر ۲۳ و ۲۵ بر ۲۵ مغلوب حریف شد و در رده ششم قرار گرفت. ملی پوشان کشورمان در این مسابقه به یاد شهیدان کشورمان، مع پند مشکلی بسته بودند و پیش از شروع مسابقه سلام نظامی دادند.

نام آوران ۱۹۱

درباره کاوه تبریزیان، پیشکسوت شای خراسان رضوی درخشش در استخر

قدیم ورزش نوین در خراسان به اواخر قرن ۱۳ خورشیدی برمی گردد. در حدود ۲۰ ساله که از اولین نشانه‌های بروز ورزش‌های نوین در مشهد می گذرد، صدها ورزشکار در رشته‌های مختلف افتخار آفرینی کرده‌اند. نام‌هایی که برخی از آن‌ها نه تنها در تاریخ ورزش خراسان، بلکه در پهنه ورزش ایران ماندگار شده‌اند. آنچه در ادامه می‌خوانید، معرفی یکی از این صدها بزرگ ورزش خراسان است که به همت و تلاش ستودنی حسن باغبان در چهار جلد کتاب ارزشمند دایرةالمعارف نامداران ورزش خراسان گردآوری و تدوین شده است.

اولین فرزند خانواده است و در مشهد دیده به جهان گشود. با دریافت دیپلم تجربی، یک سال در دانشکده داروسازی علوم پزشکی کرمان تحصیل کرد و سپس به مشهد انتقال یافت. پس از پایان دوره دکتری داروسازی، دوره تخصصی فارماکولوژی سم شناسی و داروشناسی را از دانشگاه تهران دریافت کرد و اکنون به عنوان دانشیار عضو هیئت علمی و معاون آموزشی دانشگاه علوم پزشکی زابل مشغول فعالیت است. ورزش را با ریمناستیک آغاز کرد و سپس به دوومیدانی رو آورد. به تشویق پدر از نه سالگی به شنا کشیده شد و زیر نظر آقای حسینی به تمرین پرداخت. یک قهرمانی و دو نایب قهرمانی در ده سالگی از مسابقات آموزشگاهی ناحیه ۴ مشهد نتیجه اولین حضورش در مسابقات بود. سال ۱۳۶۸ به عضویت تیم شنای خراسان پذیرفته شد و در دوران ورزشش از هدایت آقایان حسینی، هوشمند، ابراهیمی، عامل، مستشاری، ولی زاده و مشتاق بهره برد. وی می گفت: «زمانی که آقای مستشاری مربی تیم بود، حرکت‌های سازنده و خوبی انجام می داد و هر چند هفته یک بار مسابقاتی برگزار می شد و در کنار مسابقات، شناگران می بایست به ارانه مقالات ورزشی می پرداختند و در پایان جوابی هم به آن‌ها اهدا می شد. کسب پنج مدال از مسابقات آموزشگاه‌های کشور در تبریز و عضویت در تیم منتخب مدارس و تیم ملی از بهترین خاطرات دوران ورزشم است. خاطرم هست در شیراز ۵۰ متر پروانه کشور را با مقام سوم به پایان رساندم. لباس پوشیده بودم که اعلام شد چون شناگر شیرازی دست زیر زده و من دست بالا، مقام سوم به شناگر شیرازی می رسد و من چهارم شده‌ام! این خاطره تلخی بود که هرگز فراموشش نخواهم کرد. سال ۱۳۷۳ در تیم منتخب دانش آموزان کشور عضویت داشتم و همان سال به تیم ملی بزرگسالان راه یافتیم. مدتی به عنوان کمک مربی تیم خراسان فعالیت کردم و دوره درجه ۲ نجات غریق و درجه ۳ مربیگری را به پایان رساندم و چند دوره به عنوان مربی تیم شنای استان خراسان کار کرده‌ام.»

گفت‌وگوی شهرآرآورزشی

با معین عباسیان وینگر مشهدی

که این روزها برای بازگشت به فوتبال سخت تلاش می‌کند

چرخ فوتبال

برایم بچرخید!

مرتضی اخوان

وینگر خوش نقش مشهدی سال‌ها در پیراهن تیم‌های فوتبال این شهر در لیگ برتر خوش درخشید و شاید بهترین خاطرات فوتبال دوستان خراسانی از عملکرد او، بازی با پیراهن پدیده بود؛ چپ پایي که کاشته‌هایش رنگ و بوی گل داشت و ارسال‌هایش روی سر مهاجمان فرود می آمد و کافی بود با یک ضربه‌ای

● یک سال دوری از فوتبال، دوری از رسانه‌ها! معین عباسیان این روزها کجاست و چه کار می‌کنند؟

پارسل پیشنهادهای خوبی نداشتیم و چون دوست داشتم در لیگ برتر بازی کنم، ترجیح دادم به لیگ یک بروم. به همین دلیل یک سال از میدان بیرون ماندم. امسال هم خدا را شکر تمریناتم را زیر نظر مربی دنبال کرده‌ام و ان شاء... اگر پیشنهاد خوبی بیاید، حتما به میدان بروم.

● فکر نمی‌کنید این دوری از میدان ممکن است موجب شود مربیان فراموشتان کنند؟

همین طور است. به هر حال اگر پیشنهاد خوبی بیاید، حتما به چرخه برمی‌گردم.

● حتی اگر لیگ یک باشد؟

بله. امسال اگر پیشنهاد لیگ یکی خوبی هم داشته باشم، برمی‌گردم.

● فکر می‌کنید وضعیت بدنی و سن و سالتان اجازه بدهد همچنان در لیگ برتر بازی کنید؟

وضعیت بدنی خیلی خوبی دارم و سن و سال هم به نظرم در فوتبال یک عدد است؛ اگر فوتبالیست سبک زندگی، تغذیه و استراحتش را درست رعایت کند و زندگی سالمی داشته باشد. بسیاری از فوتبالیست‌ها تا سن بالا بازی کرده‌اند. نمی‌خواهم خودم را با فوتبالیست‌های حرفه‌ای و بزرگی چون کریستیانو رونالدو مقایسه کنم که وضعیت و امکاناتشان متفاوت است. اما در همین فوتبال خودمان کم نبوده‌اند بازیکنانی که تا سن بالا در سطح

لیگ برتر بازی می‌کرده‌اند؛ امثال مهدی رحمتی، اکبر صادقی، محمدرضا خلعتبری، امین قاسمی‌نژاد و... را همین رضاییان را در استقلال ببینید. با وجود حاشیه‌هایی که برایش درست می‌کنند، به هیچ چیز توجهی نمی‌کند و کارش را ادامه می‌دهد. این نشان می‌دهد سبک زندگی حرفه‌ای‌اش را رعایت کرده است.

● معین عباسیان فکر نمی‌کند اگر در طول این سال‌ها کمی بیشتر حاشیه داشت، شاید بیشتر دیده می‌شد؟

متأسفانه همین طور است. در فوتبال ایران هر چه بیشتر حاشیه داشته باشی، بیشتر روی بورس خواهی بود. من از همان دوران جوانی هم سربه‌زیر بودم و سرم در لاک خودم بود. نه حاشیه‌ای داشتم و نه دنبال بزرگ‌تری کردن بودم. موقعی که از مشهد رفتم، با چالش‌های زیادی روبه‌رو شدم.

● خیلی دیر از مشهدی رفتید.

من تیم شهرم را دوست داشتم و سال آخری هم که جدا شدم، فقط سر مسائل مالی جدا شدم. حتی لحظه آخر گفتم حاضرم کمتر بگیرم، اما به هر حال پنج سال بازیکن این تیم بودم و انتظار نداشتم به من بگویند تو بچه مشهدی و باید از همه کمتر بگیری! از قدیم یک ضرب‌المثل درباره مشهدی‌ها کاربرد داشته و اینجا مرغ همسایه غاز است.

● این مسئله در تاریخ فوتبال مشهد هم رخ داده است؛ زمانی که پیامی‌ها در سال ۱۳۷۶ پاسور تهرانی‌هایی شدند که به مشهد آمدند.

دقیقا. می‌خواهم بگویم آن زمانی که پدیده مشکلات مالی شدید داشت، ما مشهدی‌ها پای این تیم ایستادیم و سوختیم و ساختیم. این درست نبود که بعد بیایند و به فلان بازیکن تهرانی دو برابر ما پول بدهند و بگویند به شما این قدر بیشتر نمی‌دهیم.

● در همان برهه شما دو سال پشت‌سر هم از استقلال پیشنهاد داشتید که اگر می‌رفتید، مسیر زندگی حرفه‌ای‌تان عوض می‌شد. ماجرای پیشنهادهای استقلال چه بود؟

شاید اگر حاشیه داشتم، الان پیراهن استقلال را پوشیده بودم و چند بازی ملی هم داشتم. اگر برخی چیزها را قبول می‌کردم، راحت‌تر می‌توانستم به اهدافم برسم. سال اول پیشنهادم از استقلال، علیرضا منصوریان سرمربی این تیم بود و آقای خطیر، مدیرعامل، از من خواستند صبر کنم تا تکلیف مدافع چپ این تیم که مصدوم بود، مشخص شود. در همان برهه علی دایی که آن موقع سرمربی سایپا بود، با من تماس گرفت و گفت چرا جواب ما را نمی‌دهی و نمی‌آیی؟ دیگر نتوانستم به علی آقا نه بگویم.

● سال دوم چه شد که به استقلال نرفتی؟

سال دوم هم که فرهاد مجیدی سرمربی استقلال بود، مرا می‌خواست، اما علی آقا دایی قرار بود آن زمان به تراکتور برود و به من و چند بازیکن گفته بود با جایی ننبدید که باید با من بیایید تراکتور، اما متأسفانه مدتی بعد آن اتفاقات برای علی دایی افتاد و ترجیح داد دیگر مربیگری نکند.

● پس بدشانسی نقش بسزایی در سرنوشت فوتبالی شما داشت. فکر می‌کنید به حقتان در فوتبال نرسیدید؟

وظیفه بازیکن این است که عملکرد خوبی داشته باشد و من چند سال در اوج بودم. دیگر متأسفانه کاری از دست من بر نمی‌آمد و نمی‌دانم اسمش را بدشانسی یا قسمت بگذارم. من به نوبه خودم وظیفه‌ام را انجام دادم، اما وضعیت فوتبالی به شکلی بود که چرخش برای من بچرخید.

● بگذرید از فوتبال مشهد صحبت کنیم. وقتی وضعیت کنونی فوتبال استان را می‌بینید، چه احساسی دارید؟

طبیعی است با این وضعیت خیلی ناراحت باشیم. چراغ فوتبال مشهد که بماند، چراغ ورزش شهر خاموش است و متأسفانه در این سال‌ها ورزش استان وضعیت خوبی ندارد. به هیچ عنوان نمی‌دانم چرا این اتفاقات افتاده است. طبیعی است که تک‌تک ما مشهدی‌ها بابت این اتفاقات ناراحت هستیم. در این وضعیت اقتصادی، چند سال پیش جوان‌ها به ورزشگاه می‌آمدند و دو ساعت از همه فشارها دور بودند و تیم محبوبشان را تشویق می‌کردند. در حال‌وهوای ورزش بودند و به هیچ چیز دیگر فکر نمی‌کردند. از طرفی هم باید بگویم حیف استعداد‌های فوتبال این شهر! متأسفانه وقتی تیمی نداشته باشیم، همه این استعدادها سوخت می‌شوند. امروز جوانان فوتبال این شهر بی‌انگیزه شده‌اند. حق هم دارند. چون تیمی نداریم که بخواهند با آن خودشان را نشان دهند. به خدا ما از اصفهان، کرمان، تبریز، اهواز و شهرهایی که امروز در فوتبال کشور دوسه تیم دارند، چیزی کم نداریم.

از نظر امکانات و استعداد، هر طور حساب کنید، غنی هستیم. چران باید یک تیم داشته باشیم؟ من جوان چه انگیزه‌ای باید داشته باشم؟ تمرین کنم، پیشرفت کنم، حرفه‌ای زندگی کنم، سبک زندگی‌ام را درست کنم که تهش چه شود؟ برسم به لیگ دسته سوم که هیچی در آن نیست! نه پول دارد و نه اعتبار رفته‌اند، از خدایشان است که برگردند. البته این بدان معنا نیست که یک تیم بگیریم که همه چیزش مشکل باشد. باید همه پای کار بیایند و حمایت کنند.

● با این وضعیت به آینده فوتبال مشهد امیدوار هستید؟

با آن چیزی که در این چند سال در ورزش استان اتفاق افتاده و هر اسپانسر آمده است این طوری فراری‌اش داده‌اند، من امیدوار نیستم.

تعطیلی مسابقات فوتبال استان

مسابقات فوتبال همه رده‌های سنی مشهد و استان خراسان رضوی تا اطلاع ثانوی تعطیل شد. باتوجه به وضعیت ویژه به وجود آمده در کشور و با اعلام کمیته برگزاری مسابقات هیئت فوتبال، بازی‌های فوتبال در همه رده‌های سنی بانوان و آقایان در استان تعطیل شده است و بدین ترتیب در اولین فرصت که وضعیت عادی برای برگزاری مسابقات فراهم شود، برنامه ریزی‌های لازم صورت خواهد گرفت.

پیشنهاد ۲ باشگاه لیگ برتری برای جذب مدافع مشهدی

سیاوش در دوراهی تهران و اصفهان

سیاوش یزدانی، مدافع فصل گذشته تیم فوتبال سپاهان که قراردادش با طالایی پوشان به پایان رسیده، حالا در تبریز تیم‌های پیکان و ذوب آهن قرار گرفته است. شنیده می‌شود سیاوش یزدانی که سابقه پوشیدن پیراهن پیکان رادر کارنامه دارد، احتمالاً یک بار دیگر راهی پایتخت خواهد شد تا فوتبالش را در این شهر ادامه دهد.

توپ را با تور آشنا کنند. معین عباسیان در سی و پنج سالگی معتقد است هنوز آمادگی بدنی خوبی دارد و پس از یک سال دوری از میادین فوتبال، می‌خواهد با قدرت برگردد. عباسیان در گفت‌وگویی مفصل با شهرآرآورزشی، از پشت پرده‌های سال‌های حضورش در پدیده و اتفاقات آن سال‌ها و دغدغه‌های امروزش برای فوتبال مشهد می‌گوید.

تجربه‌اش بالا بود و بتواند خودش را بالا بکشد. واقعا حیف است و جز افسوس خوردن نمی‌دانم باید چه کنم. امیدوارم هر چه زودتر مسئولان به فکر باشند و دوباره آن هیجان و شور و اشتیاق را به میان مردم بیاورند.

● چرا؟ خود معین عباسیان فکر می‌کند چرا این طور شد؟ واقعا نمی‌دانم چه بگویم.

● بگذرید این طور پرسیم؛ به نظر تان نمی‌خواهند فوتبال این شهر دوباره قد علم کند؟

من فکر می‌کنم نمی‌خواهند. چون اگر بخواهند، با این ظرفیت و امکاناتی که این شهر دارد، به راحتی می‌توان یک تیم خوب در لیگ برتر داشت. این سؤال همیشه در ذهنم بوده است که چرا با وجود این، باز هم نمی‌شود؟! واقعا چه فرقی بین مشهد و تبریز است؟ چه فرقی بین مشهد و اصفهان است؟ در استان اصفهان تیم‌هایشان هر روز دارند پیشرفت می‌کنند. هزینه می‌کنند و جوابش را هم می‌گیرند، اما در مشهد اوضاع این طور نیست. به نظرم ما باید در بحث مدیریت ورزشی خیلی بهتر کار کنیم. ما در مشهد باید امکانی را فراهم کنیم که این گونه نباشد که هر کسی می‌آید، یا به فرار بگذارد و پشت سرش را نگاه نکند.

● به نخواستن مدیران اشاره کردید. حالا می‌خواهم بدانم به نظر شما، خود اهالی فوتبال در این اتفاقات مقصر نیستند؟

قطعا هستند...

● چرا ما باید چهار تیم در لیگ دسته سوم داشته باشیم، اما این تیم‌ها هیچ وقت بیایند یک تیم درست و حسابی باشند تا در همین سطح پایین دست‌کم نتیجه بگیریم؟

اگر همه پشت هم بیایند، اتفاقات خیلی خوبی می‌افتد. ما این همه پیشکسوت و مربی فوتبال داریم که می‌توانند کارهای خیلی بزرگی بکنند. اگر امکانات فراهم باشد، باور کنید همه بازیکنانی که از مشهد رفته‌اند، از خدایشان است که برگردند. البته این بدان معنا نیست که یک تیم بگیریم که همه چیزش مشکل باشد. باید همه پای کار بیایند و حمایت کنند.

● با این وضعیت به آینده فوتبال مشهد امیدوار هستید؟

با آن چیزی که در این چند سال در ورزش استان اتفاق افتاده و هر اسپانسر آمده است این طوری فراری‌اش داده‌اند، من امیدوار نیستم.